

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687573712032/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

hans gode Lune sig ved bidende Sarkasmer, der hudflettede andre. Han og Stella var saa forskellige som Nat fra Dag.

I de første Par Aar, de var gift, legede Stella endnu med Dukker, eller hun spillede Komædie for Høg. Hun græd, naar han gik ud, og hun var bange i Mørke. Hun havde en livlig Fantasi, holdt af at pynte sig ud med Slør og Blomster og spillede „Operaer“ paa Klaveret. Det var et Ruskomsusk af Melodier, som hun satte Ord til, mens hun spillede.

Undertiden om Aftenen, naar Høg var inde — hele Dagen var han enten ude eller paa sit Værelse — klædte hun sig ud som Nonne og gav lange Scener, hun selv lavede, hvori den grusomme Fader altid havde tvunget den Ulykkelige til at gaa i Kloster og skilt hende fra hendes trofaste Elskede; eller hun tog Brudekjolen paa og dansede Menuet eller legede Kirke. En Aften kom hun ind og sagde, at hun vilde overraske ham, og han maatte ikke gaa ind i Stuen, inden Stuepigen kaldte paa ham.

Da Ludvig kom ind i Stellas Kabinet, var der hængt Lagener paa alle Væggene, og Stella laa hvid i Ansigtet midt paa Gulvet i en stor Møbelkasse, som var behængt med sort Flor og dækket med Lagener. Hun havde sin hvide Kjole paa og Myrthekrans over Sløret. Ludvig blev uhyggelig til Mode, Sveden sprang frem paa hans Pande, og han kom til at ryste stærkt. Saa tog han meget ublidt og heftigt og rev Stella ud af Kassen. Men hun lo ellevildt og sagde, at hun var Julie i Gravkammeret.

Helst vilde hun dog læse højt. Hun tiggede Ludvig om at læse med sig, og naar han vilde, kunde de sidde til langt ud paa Natten og læse. Hun havde en dejlig Stemme; undertiden kunde han blive helt bedaaret deraf og fortabte sig i Lovtaler. Hun lo kun. „Ja,“ sagde hun, „jeg er ikke født til at være Herredsfoged-Kone!“

Saaledes levede de i Begyndelsen. Men efterhaanden som Stella blev ældre, indsaa hun, langsomt, men sikkert, at deres Ægteskab var en noget ulige Alliance, at han var gammel og hun ung, og at det, han gav, og

hun maatte nøjes med at modtage, vel ikke var mer end et apathisk Venskab, krydret med en enkelt feberagtig og kort Forelskelse. Men hun opgav ikke Modet. Hun var Midtpunkt i hele Egnens Selskabelighed og uundværlig ved enhver Sammenkomst i tre Miles Omkreds.

Excellencen besøgte dem hvert Aar og var meget indtaget i sin Svigerdatter.

Denne var nu to og tyve Aar. De havde allerede været gift i tre Aar, og det syntes, som om den gamle Læge i Skelskør skulde faa Ret i sine Forhaabninger.

Saa i Ægteskabets tredie Aar blev Stella forelsket; den, hun elskede, var en Ven af hendes eneste Broder og omtrent hendes Jævnaldrende. Hvad der foregik, véd ingen, men en smuk Dag rejste Herredsfogden til Udlandet med sin Kone. Man talte paa Egnen en Del om denne hovedkuldts Rejse, glemte den saa igen.

Efter sin Hjemkomst tog Stella noget mindre ud end ellers; hendes Helbred var Skyld deri, hun hostede meget, og Lægen frygtede for, at hendes Bryst skulde være angrebet.

Et Aar efter blev hun Moder. Barnet blev kaldet Nina efter Hendes Naade Stiftamtmandinden, som holdt hende over Daaben. Stella var meget lykkelig, hun legede med Barnet som med en Dukke og ammede det selv.

Høg bekymrede sig ikke meget om Barnet. Han led efter Rejsen bestandig af Hovedpine og Nervegigt, og han talte med Aander om Natten. Stella skjulte hans Sygelighed med hemmelig Rædsel.

To Aar efter blev hun atter frugtsommelig. Hun var meget besynderlig under dette Svangerskab, hun taalte næppe at se sin Mand, hun vilde Uger igennem ikke modtage nogen og lukkede sig inde i et mørkt Værelse, hvor hun tilbragte Dagen ørkesløst henslængt i en Gyngestol; saa til andre Tider fo'r hun fra Selskab til Selskab, fra Bal til Bal i Egnen; hun arrangerede en dramatisk Aftenunderholdning i sit Svangerskabs femte